

عنوان مقاله:

نقش هسته قوسی هیپوتالاموس در تنظیم اخذ غذا (مطالعه مروری)

محل انتشار:

مجله دانشکده علوم پزشکی نیشابور، دوره 5، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرشید حمیدی - نوروفیزیولوژیست، بخش فیزیولوژی، گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

شیرینا یوسفوند - دانشجوی دکتری فیزیولوژی، گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: هسته قوسی محل همگرایی نورون هایی در قاعده هیپوتالاموس و مجاورت بطن سوم و برجستگی میانی است، که نقش محوری در جامعیت دهنده گی به پیام های مربوط به تنظیم اخذ غذا دارد. بر پایه نقش ویژه هیپوتالاموس در کنترل اخذ غذا، هدف از مطالعه مروری حاضر بررسی نقش واسط هسته قوسی در تنظیم اخذ غذا بوده است. مواد و روش ها: در سال 2016 در مطالعه حاضر، مقالات مرتبط منتشر شده با موضوع در پایگاه های اطلاعاتی معتبر PubMed, Web of Science Scopus, Elsevier, Springer, Science Direct SID با استفاده از جستجوی سیستماتیک با کلیدواژه های استاندارد، در بازه زمانی 1998-2016 استخراج و فهرست منابع مقالات شناسایی شده جهت یافتن مقاله های بیشتر بررسی گردید. یافته ها: هسته قوسی شامل جمعیت های نورونی حاوی نوروپپتید Y، پپتید مرتبط با آگوتی، گابا و هورمون محرک ملانوسیتی است. این نورون ها که عمدتاً در بخش شکمی میانی واقع شده اند، تا سایر هسته های هیپوتالاموس کشیده شده و در کنترل تغذیه و افزایش یا کاهش اخذ غذا موثرند. هسته قوسی از طریق برجستگی میانی به پیام های محیطی تعادل انرژی دسترسی دارد زیرا این ناحیه توسط سد خونی-مغزی، محافظت کامل نمی شود. نتیجه گیری: طبق مطالعات، هسته قوسی مکانی است که برخی نوروترانسمیترها اثرات افزایش دهنده یا کاهش دهنده بر اخذ غذا را در پستانداران و پرندگان ایجاد می کنند. لپتین، انسولین، هورمون محرک ملانوسیتی و سروتونین دریافت غذا را مهار و نوروپپتید Y، پپتید مرتبط با آگوتی، نوسیسپتین ارفانین FQ و گابا اخذ غذا را تحریک مینمایند. البته بعضی مانند Ghrelin عملکرد دوگانه دارند بصورتی که در پستانداران اخذ غذا را تحریک و در پرندگان مهار می کند.

کلمات کلیدی:

هسته قوسی، هیپوتالاموس، اخذ غذا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/722193>

